

1 ОКТОМВРИ - МЕЖДУНАРОДЕН
ДЕН НА ВЪЗРАСТНИТЕ ХОРА

Кураж

Списание за социални права и интеграция • Година XXVI • Брой 10 • октомври • 2017 г. • Цена 0.50 лв

ОТИДЕ СИ И ТОВА
ЛЯТО, НО ОСТАВИ
МНОГО СЛЕДИ
В СЪРЦАТА НИ!
ПЪТЕШЕСТВАХМЕ
ИЗ БЪЛГАРИЯ
И ДОРИ В
ЧУЖБИНА,
ПРАЗНУВАХМЕ
ЮБИЛЕИ,
ПЯХМЕ,
ТАНЦУВАХМЕ,
КЪПАХМЕ СЕ
В МОРЕТО,
ТВОРИХМЕ И
СЕ ОБИЧАХМЕ,
ОБУЧАВАХМЕ СЕ И
СЕ ПОДГОТВЯХМЕ
ЗА НОВАТА
ОРГАНИЗАЦИОННА
ГОДИНА!

Акцент**ГОТОВНОСТ ЗА НОВАТА ОРГАНИЗАЦИОННА ГОДИНА НА СИБ**

3

ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ

4 - 17

ДОПИСКИ от Велико Търново, с. Микрево, с. Бусманци, Долна баня,
Исперих, Гоце Делчев, Лозница, Пирдоп, Пещера, Димитровград, Габрово

Юбилеи

18-21

Семинари

22 - 23

Личности

24 - 29

АРТ-СЕДЯНКА

30 - 34

Здравословно

35 - 37

Любопитно

38

Кръстословица

39

Паметта на България

40

**АБОНАМЕНТНАТА КАМПАНИЯ ЗА СПИСАНИЕ КУРАЖ ЗА 2018
ГОДИНА ЗАПОЧНА И ЩЕ ПРОДЪЛЖИ ДО 15 ДЕКЕМВРИ 2017 Г.
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 1410. ЦЕНА – 6 ЛВ.**

Можете да се абонирате и чрез страницата на Български пощи.
Ако желаете да се абонирате само за първото тримесечие на 2018 г.,
можете да го направите пак до 15 декември 2017 г.

Само за второто тримесечие на 2018 г. или за месеците от април до
края на годината **срокът за абониране е от 1 до 15 март 2018 г.**

Само за третото тримесечие на 2018 г. или за месеците от юли до края
на годината **срокът за абониране е от 1 до 15 юни 2018 г.**

Каталожният номер на списанието ще го има в каталозите на
Български пощи само през месеците, в които се извършва абонамент.

ГОТОВНОСТ ЗА НОВАТА ОРГАНИЗАЦИОННА ГОДИНА НА СИБ

По традиция през септември доброволните сътрудници на СИБ от цялата страна се събират на семинар в Приморско. На първо място бяха обсъдени актуалните организационни задачи. Подчертана бе и готовността на всички структури в страната да продължат да отстояват правата на хората с увреждания и да ангажират с тези проблеми представителите на местната власт и депутати от съответните региони.

Председателят на СИБ Красимир Коцев информира аудиторията за предстоящото участие на

организацията в изменения проект в две части по програмата ИНТЕРРЕГ V-A „ГЪРЦИЯ-БЪЛГАРИЯ 2014 – 2020“. ПРОГРАМА ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО.

Първи проект:
Приоритетна ос: Устойчив и приспособим към климата трансграничен район;

Втори проект:
Приоритетна ос: Трансграничен район с висока степен на социално приобщаване.

Работата на семинара продължи с разясняване и на някои финансови

задачи, с резултатите от изпълнението на заявките по чл. 53 от ППЗИХУ и др. Разисквани бяха и други въпроси, поставени от доброволните сътрудници и членовете на УС на СИБ. ■

НЕЗАБРАВИМИ ДНИ

Величка НАКОВА

ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ЩОМ ЗАПОЧНА ЛЯТОТО членовете на СИБ – Велико Търново започват усилено да настояват за почивка на море и пътешествия. Затова УС реши да се разходим да Гърция и Халкидики, да се

потопим в топлото Егейско море. Бяхме в град Ставрос за 5 дена. Къпахме се, разходихме се с корабче край Атонските манастири. Видяхме градовете Кавала и Солун. Това през деня, а вечерите преминаваха в смях, песни и танци. Какво по-хубаво от това!

Но всяко хубаво нещо има и своя край. Прибрахме се отпочинали и след няколко дена стегнахме отново куфарите, за да присъстваме на V международен фестивал за хора със специфични потребности в град Смолян на 24 и 25 юни 2017 година. Пристигнахме малко уморени от среднощното пътуване, нотованени попречи да завоюваме златен медал за пресъздаване на обичая „Първи сноп“ и бронзов медал за изложбата от сувенири и други изделия от „Арт ателието“. Щастливи и горди от успеха решихме да се разходим до Чудните мостове, Широка лъка, Кръстова гора, Асенова крепост. Посетихме и прекрасния манастир „Свети Пантелеймон“, за който две наши дами, очаровани от видяното в него, написаха прекрасни творби, които ви изпращаме.

Беше чудно време и на третия ден се прибрахме, заредени за нови подвизи. И те не закъсняха.

► На 15 юли 2017 година два автобуса с наши членове посетихме град Габрово, Музея на хумора и сатирата, Етнографския комплекс "Етъра",

Соколския манастир, Дряновски манастир и пещерата „Бачо Киро“. Бяхме в прекрасно настроение и доволни от едnodневната разходка и с нетърпение очаквахме големия празник - за него ще споделим по късно. ■

Елена ЕНЕВА

РАЗГРАД

16 ИЗДАНИЕ НА ПАНАИРА НА КИСЕЛОТО МЛЯКО

и съпътстващият го Фестивал на народните традиции и художествени занаяти в Разград се проведе от 24 до 26 юли тази година. През втория ден на Панаира в Етнографския музей се откри детска работилница и конкурс за домашно приготвено кисело мляко, традиционни ястия и десерти с мляко.

В конкурсната програма се включиха масово и хората от Общинската организация на СИБ – Разград. С домашно приготвено кисело мляко, баници, палачинки, ястия с кисело мляко, десерти и много други кулинарни вълшебства, инвалидите изненадаха комисията по оценяване на изделията. И въпреки голямата конкуренция от около 100 участници, организацията получи първа награда за ястие с кисело мляко (Иванка Петкова) и първа награда за оригиналност (Яна Колева). След награждаването инвалидите си обещаха на следващото издание на панаира на киселото мляко и Фестивала на народните традиции и художествени занаяти в Разград да вземат всички първи награди. ■

РАЗГРАД

**ЛЯТО Е!
ГОРЕЩО Е!** Но
високите тем-
ператури не ни
плашат, когато
целта е приятел-
ството. Ние, от
Общинската ор-
ганизация на СИБ

- Разград, отпътувахме на приятелска среща при обичаните ни колеги от Общинската организация на СИБ - Габрово. Там бяхме посрещнати от гостоприемните габровци, с които обменихме опит, пяхме и се шегувахме. Използвахме пътуването, за да отдадем почит на загиналите герои на връх Шипка. Посетихме и Етнографския музей на открито - Етър, който насити с много емоции това наше пътуване. ■

С ИНДИВИДУАЛНО И ГРУПОВО ИЗПЪЛНЕНИЕ ВОКАЛНА ГРУПА

„ДЕТЕЛИНА“ при ОО
на СИБ - Разград взе
участие в четвъртия
събор на Българското
фолклорно богатство
„Таралъка пее и танцува“
в с. Градище, обл. Плевен.
Перфектната организация

и уникалната природа бяха
необходимите условия за
доброто настроение на
всички присъстващи на
събора. Групата получи
грамоти за участие, както
и за индивидуалното
изпълнение на Мариела
Богатинова. Следващата цел
на пътуването на Вокалната
група беше Националния

► фолклорен събор „Болярска среща” в с. Арбанаси, общ. Велико Търново. Съборът се състоя с подкрепата на общините Велико Търново, Лясковец и Горна Оряховица. По време на фестивала се състоя истинска автентична сватба – от първа китка, през възгледи, до сватосване и окончателно кандисване на опърничавия бъдещ тъст. Истинско народно събитие! Автентични костюми, автентична етнографска обстановка, съчетани с автентични и неподправени песни и танци. За сватбата бяха опънати месали, на които се настаняха повече от 4000 гости, бяха

поръчани 4000 глинени купи, 4000 глинени чаши, 4000 дървени лъжици, погачи, сирена и вино. Гостите на сватбата бяха нагостени с боб по хайдушки, приготвен от шеф Виктор Ангелов, в най-голямата Лудогорска тава на Балканския полуостров. Във фолклорната програма взеха участие състави от страната и чужбина. ■

С. МИКРЕВО

НА ФЕСТИВАЛИТЕ В СМОЛЯНИ И В ПЕРНИК за хора със специфични потребности, ние от фолклорна група на Дружеството на СИБ в с. Микрево, Благоевградска област, представихме традиционен обичай от Малешевиецо – „Вай Дудуле”. Ритуалите, свързани с обичая, са оригинални, песните – съдържателни и мелодични. Обичаят изразява вярата на хората, че при продължителна суша през лятото трябва да отправят молба към Господ да изпрати дъжд, чиято благодат ще осигури богата реколта.

Ангелина ПАНАЙОТОВА

И на двата фестивала ни поздравиха за нашата любов към народните традиции, за желанието ни да я предадем на бъдещите поколения. Това е ценно богатство и не бива да позволим да бъде покрито с праха на забравата. Целта на фолклорната ни група е да издирим автентичните песни и обичаи на Малешевиецо. На фестивалите участваме от 2012 година. Постигали сме успехи, скоитосе гордеем и сани стимулирали да представяме на сцена фолклора на родния край. Организацията на фестивалите бе отлична. ►

С. МИКРЕВО

Радваме се на вниманието и на положителното отношение към нас, които някои приемат за различни. А ние сме като

изразяваме съкровенията си чувства при изпълненията на сцената. Изпитваме огромно удовлетворение, затова че се стремим да опазим неподправеното творчество, взето от

всички хора и не по-малко надарени от останалите. Влагаме цялата си душа при подбора на обичаи, съчетани с най-подходящи песни. Отнасяме се отговорно към подготовката,

непресъхващия извор на самородни таланти. Пресъздаваме сътвореното от народа през вековете и се прекланяме пред гения на пазителите на националния дух. ■

Александра ЯНКОВА

СОФИЯ - С. БУСМАНЦИ

ВСЕ ТАКА БОГАТА И РАЗНООБРАЗНА Е ДЕЙНОСТТА НА ДРУЖЕСТВОТО НА СИБ В БУСМАНЦИ. Освен обичайните организационни задължения, които винаги спазваме, не отминаваме хубавите български празници с подходяща програма и естествено – с изпълненията на певческата ни група.

Направихме и един двучасов преход Герман – Кокаляне, беше ни много приятно!

През май по традиция ►

► организирахме кулинарната изложба - от нея събрахме почти 600 лв. Това ни помогна и за следващите инициативи. Няколко пъти вече събираме помощи за Венци от с. Боримечково.

Организирахме и екскурзия до Троян-Орешака, до Македония. За пръв път през юли присъствахме заедно с дружеството от Казичене на традиционния празник в с. Доброславци, традиционен за РО „Приатели“ от Нови Искър. Беше много хубаво и весело! А певческата група на Казичене

изпълни няколко песни.

Така продължаваме и занапред, макар и да сме във ваканция... ■

Любомир КУЗЕВ

Председателката на Сдружението на хората с увреждания „Венетица“ в Долна баня и член на Управителния съвет на Туристическо дружество „Ибър“ в рилския град **инж. СВЕТЛА СТОМЕНОВА НАВЪРШИ 70 ГОДИНИ**. За юбилейния ѝ рожден ден я поздравиха нейните приятели туристи и инвалиди и получи красиви букети цветя и подаръци с много пожелания за здраве и щастливи дни в живота.

ДОЛНА БАНЯ

Инж. Светла Стоименова е работила над 25 години в бившия Металургичен комбинат в Кремиковци, била е общински съветник и председател на Народно читалище „Рила-1898“ в Долна баня. На организираното празнично тържество от туристите рожденничката бе приятно изненадана с голяма, красива и много вкусна торта, долнобанска баница със сирене, приготвена от Боряна Троянска и уникалния

ДОЛНА БАНЯ

“Бъркоч” на Адриана Благоева. Инж. Светла Стоименова пък почерпи своите приятели-планинари с качествен уиски и маркови шоколадови бонбони, а от местния Винпром Боряна Брождина бе осигурила няколко бутилки с долнобанско шампанско с вкус на ягода. Наред с традиционните цветя и букети от магазина и домашната градина уникален бе подарения на рожденничката ароматен букет с десетки билки от Соня Костова, а специално за празника дойде и бившият кмет на Долна баня инж. Григор Пандов - активен турист и запален планинар. ■

ИСПЕРИХ

Ангел НИКОЛОВ

ГРУПА ОТ 20 ДУШИ ОТ ОО НА СИВ В ИСПЕРИХ С ПРЕДСЕДАТЕЛ ВЕСЕЛИН ДОБРЕВ ДВА ДНИ БЯХА НА ЕКСКУРЗИЯ в Троянския и Тетевенския Балкан. Инициатори на незабравимата екскурзия бяха Анка Неделчева и Тодор Денев. Исперихчани посетиха културно-исторически забележителности, раз-

гледаха Троянския манастир, Орешака и Черни Осъм. В Орешака бяха в природния музей, а в Тетевен преспаха в хубав хотел и се веселиха с много настроение. На отиване по пътя те имаха възможност да се отбият в заведението “Социализъм” до Велико Търново и да разгледат снимки и надписи от времето на социа- ▶

► лизма. Закусиха на същото място и си направиха снимки за спомен. Ще припомним, че преди това членове на клуба организирано посетиха туристическата забележителност

„Ахинора” и историко-археологическия резерват ”Сбо-ряново”, включен в списъка

на забележителностите на ЮНЕСКО. ■

ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

Вили ХРИСИМОВА

ПОРЕДНАТА ЕКСКУРЗИЯ за членовете на клуба на СИБ в град Гоце Делчев с председател Росица Трендафилова беше към Кръстова гора. Но докато стигнем целта си посещаваме една от десетте църкви в Асеновград – Рибната Света Богородица. След това се отправяме към основната ни цел. Избираме място на поляната за нощувка и поемаме към извора с „мълчана вода”. Пътят е труден, но никой не се отказва. На извора чакаме с часове, за да си налеем от лековитата вода и да измием очите си... После по обратния път и - към Светия кръст, за да се помолим за здраве на нас и близките ни. Посещаваме и църквата, палим свещички за живи и мъртви. пълним си светена вода и излизаме с единствената

надежда, че Бог е чул молитвите ни... После се подготвяме за среднощната служба. Сприятеляваме се с такива като нас, дошли от всички краища на страната...

А на сутринта потегляме за Пампорово – прекланяме се пред иконата на Божията майка в църквата „Успение Богородично”. Следващата ни спирка е Широка лъка – интересна е главната улица с магазинчета за сувенири, народни носии, гайди, кавали и други народни инструменти. Отново в автобуса – целта е пещерата Дяволско гърло. А тя е вълшебна! ►

▶ ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ

Бученето на подземната река, моста на смъртта и живота, легендата за любовта на Одисей и Евредика ще останат в съзнанието ни за цял живот! Последното препятствие са 288-те стъпъла, които изкачваме, за да излезем от пещерата... Уплахата отстъпва място на упоритостта и ето, вече

сме на изхода. Задъхани, но радостни, че сме видели толкова интересни неща. Шума от реката дълго бучи в ушите ни по пътя за другата пещера - Ягодинската. Слушаме беседите, разглеждаме ритуалната зала, в която били сключени вече 385 граждански брака, без нито един развод след това... Накрая родният ни град ни посреща с много слънце!

Специални благодарности изказваме на шофьора ни Божидар Каракашев и на ръководителката ни г-жа Трендафилова за отличната организация – както винаги досега! – за търпението и спокойната обстановка. Ще помним дълго тази екскурзия, защото ни зареди с много позитивни емоции, така необходими за трудното ни всекидневие. ■

Маргарита МИНКОВА

През юли 2017г. **ОО НА СИВ В ЛОЗНИЦА ОРГАНИЗИРА ПОСЕЩЕНИЕ** на едно от най-впечатляващите природни забележителности у нас и на Балканите – 7-те езера в Рила планина. Проявата бе посветена на 180 - та годишнина от рождението на Левски, 167 - та години от рождението на Иван Вазов, както и на 55-годишнината от началото на организираното туристическо движение в община Лозница. Докато пътувахме си припомняхме най-главното за споменатите събития.

Групата, наброяваща 35 човека от хора с увреждания, учители от НУ"В.Левски" и други участници, под ръководството на Иванка

ЛОЗНИЦА

Панайотова и Маргарита Петкова проведе едnodневен пешеходен преход от хижа „Рилски езера“ до езеро „Сълзата“ и обратно. За хората с увреждания, които сбъднаха мечтите си – да видят и усетят атмосферата в това приказно кътче, сътворено от природата - беше истинско изпитание и много приятно и вълнуващо пътешествие. Всеки от тях достигна до там, докъдето му позволяваха физическите възможности и въпреки мъглата, успяха да видят пет от езерата. И въпреки умората, вечерта в хотела беше весело и се виеше голямо хоро.

По време на тридневната екскурзия групата посети и На- ▶

ционалния исторически музей, където беше и оригинала на Панагюрското златно съкровище. Посетихме и Боянската църква, както и най-горещия термален извор в България в Сапарева баня и светата обител – Ресилевския манастир.

От името на всички участници в екскурзията благодарим

на Иванка Панайотова и Маргарита Петкова, на традиционния ни превозвач - ЕТ "Янакиев" и шофьора Свилен, на Националния исторически музей-София за специалното отношение към нас, на обслужващите лифтовата станция за х.Рилски езера, както и на управителя на хотел "Бор" в летовище "Паничище". ■

IN MEMORIAM

На 28 август се навърши 1 година от кончината на нашата любима бивша председателка на ОО на СИБ – Средец, обл. Бургас г-жа Калинка Стойчева. Угасна усмивката, която озаряваше лицето ѝ, която вдъхваше кураж и сила! Спря да тупти едно огромно сърце, събрало в себе си надеждата и вярата в доброто. Г-жа Стойчева остави ярка следа със всичко онова, което направи за нас. Ние никога няма да я забравим! Много, много ни липсва! Почивай в мир!
Руска Богданова – председател на ОО на СИБ – Средец и фолклорна група „Надежда”

Пирдоп

ОО НА СИБ – ПИРДОП ОСЪЩЕСТВИ ЗАПЛАНУВАНАТА ЕКСКУРЗИЯ с маршрут Сопот, Карлово, Калофер и Казанлък към края на август. Включиха се 50 души от Пирдоп и от с. Душанци.

Целта ни беше да се поклоним пред паметта на трима велики българи. В Сопот бяхме в къщата-музей на Иван Вазов, отидохме и в девическия манастир „Въведение Богородично“. Запалихме си свещички за здраве и видяхме най-старата лоза в цяла Европа – може би на 350 години, но продължава да ражда. В Карлово посетихме къщата-музей на Васил Левски, бяхме и в параклиса на музея, където са изложени кичури от не-

Нагха НЕОФИТОВА

говата коса. Пред паметника на майка му направихме обща снимка. Поклонихме се и пред паметника на Апостола в старата част на града.

Продължихме към Калофер, към къщата музей и на Христо Ботев. Силно впечатление ни прави това, че до тримата велики българи бяха и техните майки, които винаги са ги подкрепяли – дълбок поклон и пред тях! Посетихме и девическия манастир „Св. Въведение Богородично“. Видяхме петте копия на чудотворната икона на руската Божия майка.

После се отправихме към Казанлък – към музея на розата. А навръщане спряхме за почивка в ресторант-рибарника „Бялата река“ и си купихме риба.

Тази прекрасна екскурзия не би била възможна без спонсорството на АРУБИС-АД – България, Пирдоп. Благодарим на тях, също и на фирма Ангкор-Травел ЕООД и на техния шофьор Никола Гаджев. Благодарим и на цялата група за невероятния дух и воля за живот! ■

ПЕЩЕРА**Нена БИВОЛАРСКА**

ОТ 1 СЕПТЕМВРИ ОБЩИНА ПЕЩЕРА ВЪЗМОЖНО ОБЩЕСТВЕНАТА ТРАПЕЗАРИЯ ПО ПРОЕКТ „ПОДАЙ РЪКА“ по Оперативна програма за храни и/или основно материално подпомагане, операция „Осигуряване на топъл обяд 2016-2019“. Това стана възможно след като Община Пещера и Агенция за социално подпомагане подписаха Допълнително споразумение, според което вторият етап на проекта ще продължи до 31.12.2019 година.

За този срок 73 потребители в неравностойно социално положение, избрани по определени критерии, ще получават топъл обяд. Чрез предоставяне на разнообразно седмично меню ще се осигури балансирано хранене за целевата група, при спазване на изискванията за безопасност на храните и националните стандарти и норми на хранене.

Община Пещера реализира проект „Заедно“ по Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020, схема за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ „Независим живот“. От 03.05.2016 г. на територията на общината, се предоставя социалната услуга „Личен асистент“. Към 30.06.2017 г. по този проект има реализирани икономии, което предоставя възможност да бъдат сключени договори с нови потребители. Във връзка с това от началото на юли 2017 година, социалната услуга се предоставя на 12 нови потребители, включени в резервния списък по проекта. Осигурена е заетост на 9 нови лични асистенти, събщи Али Чешмеджиев - главен експерт «Социални дейности и интеграция» в Община Пещера.

Към 06.07.2017 година капацитетът на услугата е 72 места. От началото на проекта до 06.07.2017 г. броят на потребителите, ползвали услугата „Личен асистент“, е 90, от които 12 са деца. Осигурена е заетост на 79 лични асистенти, уточни Чешмеджиев. ■

Любомир КУЗЕВ**ДОЛНА БАНЯ**

ЗА ДЕСЕТА ПОРЕДНА ГОДИНА между големите национални празници Съединението и Независимостта на страната ни по традиция членовете на Сдружението на хората с увреждания „Венетица“ в Долна баня отбелязват своя местен празник на долнобанска чушка-пръжка. Тази година те се

събраха в подножието на Рила в новото село Свети Спас и се веселиха до насита, след като похапнаха, разбира се, по една пръжка и чушка от вкусния обяд, отлично сготвен от колектива на заведението „Арония“.

Преди празничния обяд инвалидите бяха сърдечно поздраве-

► ДОЛНА БАНЯ

ни от председателката инж. Светла Стоименова, която отново припомни за историята и традицията на празника и на чушката-пръжка през годините в Долна баня и стра-

ната. За долнобанската чушка-пръжка свои стихове рецитира и поетесата Лиляна Иванчева, след което всички вдигнаха наздравници и в продължение на няколко часа се веселиха с хора и танци в подножието на красивата Рила планина. ■

ДИМИТРОВГРАД

НОВОСЪЗДАДЕНИЯТ КЛУБ НА СИБ „НАДЕЖДА“ с любезното съдействие на община Димитровград се включи в един от туристическите маршрути, организирани в навечерието на 70-годишнината на града. Специално за членовете на клуба бе осигурен специализиран транспорт, което даде възможност на трудноподвижни хора да станат част от инициативата, да излезнат от домовете си и да се насладят на едно незабравимо преживяване. Маршрутът, част от празничната програма на Димитровград, включваше панорамна обиколка на града; посещение на църквата „Св. Харалампий“ в с. Черногорово, построена през 1863 г., с

уникална архитектура за региона; посещение на частен етнографски музей в с. Воден, открит през 2007г. - пазител на традиции- ►

- те, духа и автентичната атмосферата на миналото ни. Кулминация беше посещението на един от бисерите на тракийското културно наследство по нашите земи - Александровската гробница, исторически и археологически паметник на културата, открита през 2000 г. от българския археолог Георги Китов край с. Александрово, област Хасково. ■

ГАБРОВО

Кристина ЙОРДАНОВА

Група инвалиди от Габровска област с ръководител председателката на Дружество на СИБ - с. Царева ливада - Кръстина Личева **ПОЧИВАХМЕ 5 ДНИ В КОМПЛЕКС КАНТИЛЕНА** - Слънчев бряг. Сърдечно благодарим на целия персонал на хотела, начело със собствениците Ирина и Александър за топлото посрещане, за вниманието, за приятната почивка и за сърдечното изпращане на групата. Ще се завърнем отново следващото лято, защото в Кантилена се почувствахме в Рая! Издадоха ни всички необходими документи, с които хората с I група инвалидност и I група с чужда помощ да си получат полагащите се 195 лева на човек от Социално подпомагане. Нека всички председатели на дружества да видят,

че могат да направят своите резервации и да доведат групите си на почивка и релакс на море. Загубихме базата в Поморие, но открихме по-хубава база в Слънчев

бряг! Почивката е в прекрасни нови и модерни апартаменти, храната е пълен ол-инклузив - богата и разнообразна. За резервации - тел. 0896849770 ! Комплекс Кантилена ви очаква - приятели! Собствениците Ирина и Александър са добри хора и ще приемат всяка група от цялата страна! Още на 3-тия ден от нашето пребиваване се докараха профили за изработка и поставяне на подвижни платформи за инвалидни колички. Пред хотела има прекрасен воден басейн с шезлонги, а морето е на 800 метра . Надяваме се, че ще бъдем полезни с нашата информация и хората в неравностойно положение ще имат отново възможност да отидат на море! До нови морски срещи - приятели! ■

Лятото е сезон за усилна полска работа...Лятото е сезон и за незабравима почивка край морските вълни или сред прохладната зеленина на планините... Лятото е сезон и за развлечение и веселие – с повод или просто „ей така“... Именно отпразнуването на два юбилея -

25-ГОДИШНИНАТА ОТ СЪЗДАВАНЕТО НА РО НА СИБ - ВЕЛИКО ТЪРНОВО И 5-ГОДИШНИНАТА НА ОО НА СИБ - ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

беше поводът, който в горещата августовска събота събра почти 270 ентузиаста - членове на Съюза на инвалидите в България в град Полски Тръмбеш

Официални гости бяха заместник-министърът на труда и социалната политика Росица Димитрова, председателят на Областния съвет на БСП Петко Тюфекчиев, председателят на Общинския съвет на БСП в П. Тръмбеш Росен Божанов, началникът на отдел «Образование и култура» в Община П. Тръмбеш-Николинка Генова, д-р Диляна Вачкова - директор на дирекция „Социални дейности и здравеопазване“ в Община В. Търново и д-р Иван Чернев от Специализираната болница за продължително лечение и рехабилитация „Минерални бани“ в Полски Тръмбеш.

С химна на инвалидите в България - песента „Богат е този, който дава“, по текст на стихотворението „Себе си даряваме“, написано от търновчанката Елда Живкова, започна празникът под палещите лъчи на слънцето

По седем поздравителни адреса от различни институции и представителни лица бяха връчени на всяка от организациите в лицето на техните ръководители - Йотка Вълева – председател на регионалната организация - В. Търново и Марияна Ангелова – председа-

тел на общинската организация - П. Тръмбеш. В адресите изобилстваха милите думи, насочени с много топлота към инвалидите. Окуражителните думи: „Ние сме с вас“ вляха трепетна надежда за очакване на още повече внимание и социални придобивки за инвалидите, а пожеланията за дълголетие окуражиха всички.

В специалното си обръщение зам.-министър Димитрова с мила усмивка алегорично сравни петата и двадесет и петата годишнина на организациите с важни етапи

25-ГОДИШНИНАТА ...

от човешкия живот и призова инвалидите да запазят оня непоколебим и силен дух, който многократно вече са показвали, че имат. След нея всички официални гости отправиха своите топли пожелания към празнуващите. С това се даде и началото на самодейците.

Още с първите изпълнения на групата „Ритми край Янтра“ от П. Тръмбеш сцената край басейна бе „взривена“ - стихотворения за героичното ни минало се редуваха с лирични песни за закачки между моми и ергени, за трепетно очакване, за отминала любов, за свидна рожба. Група от „Арт ателие“ - В. Търново изпълни с умиление всички, пренасяйки ги назад във времето, като представи автентично ритуалите при жетва на нивата. Сълзи в много очи предизвикаха и песните, посветени на българите в чужбина. Не една и две устни отрониха тихичко: „Обичаме ви и ви чакаме да се върнете“, а песента „Моя страна,

моя България“ изправи всички на крака.

Много настроение, много емоции имаше в празника, даже и слънцето се смили и от време на време се скриваше зад облак, за да намигва закачливо. А когато започнаха танците, хората...

Ех, дълго е за разказване... ■

**Репортажа подготви
Донка ПАНАЙОТОВА**

НАЙ-ЩАСТЛИВИЯТ ДЕН В ЖИВОТА НА ДРУЖЕСТВОТО НА СИБ „ДОВЕРИЕ“- БЕЛОВЕЦ

На 22 юли 2017 г. дружеството на СИБ „Доверие“ в с. Беловец, община Кубрат, област Разград, навърши 25 години от създаването си. Юбилеят бе честван тържествено в заведението „Пашалията“ – всеки бе закичван със здравец и синя лента с надпис „25-годишен юбилей“ и по български обичай – с питка и шарена сол.

Тържеството бе открито от председателката на дружеството г-жа Миннет Яхова. Гости бяха г-н Радослав Няголов, председател на РО на СИБ-Разград и член на УС на СИБ, г-н Алкин Неби – кмет на община Кубрат. Гостите поздравиха юбиляра. Прочетен бе и поздравителен адрес от УС на СИБ, от организациите на СИБ в Разград и в Кубрат.

Последва музикална програма от фолклорна група за български народни песни и танцов състав „Дъга“, също и много пожелания за здраве и успехи на членовете на дружеството. Юбилейната торта бе разрязана от г-н Няголов, г-н Неби и г-жа Яхова. Празникът продължи с още много веселие, песни и танци. ■

ОБУЧЕНИЕ НА АКТИВА В РЕГИОН ШУМЕН ...

Салим САЛИХ

Ръководителите на Основни (Общински) организации към РО на СИБ - Шумен от Велики Преслав, Нови пазар, Смядово, Каспичан, Хитрино и Никола Козлево проведоха поредното обучение в хотелски комплекс „Galina Palace“ - на 20 км. от Елхово, област Ямбол. Целта на обучението беше увеличаване познанията в работата с хората с увреждания, както и доближаването до добрите практики и създаване на модерни европейски организации в общините. Лектори бяха Иванка Казакова - председател на РО на СИБ - Шумен и Маргарита Ковачева - експерт на териториал-

Иванка Казакова – председател на РО на СИБ - Шумен и Маргарита Ковачева – експерт в ТП на НОИ-Шумен бяха сред лекторите в семинара обучение на председателите на ОО на СИБ.

но поделение на НОИ - Шумен. Обсъдени бяха положителните социални практики в страната и в чужбина, стратегическото планиране, както и въпроси, свързани с ранното пенсиониране и инвалидните пенсии. Целта е да се наbere и анализира информация за основните проблеми на хората с увреждания по общини и да се разработи Стратегия за развити-

ето на региона и за хората в неравностойно положение. Обсъдени бяха още проблеми по чл. 53 от Правилника за приложение на Закона за хора с увреждания, както и идеи за увеличаване на членския състав на организациите. В хотелския комплекс „хората имаха възможност и да релаксират по време на тридневния си престой. ■

...И В ГУЛЯНЦИ

Надя ЛЮБЕНОВА

На 25 юли активът на дружествата при ОО на СИБ проведе обучение на хижата на Община Гулянци, край брега на река Дунав. Гост на мероприятиято беше новият председател на РО на СИБ- Плевен Николинка Димитрова. Тя поздрави местната структура за инициативността, ентузиазма и активната дейност и съобщи, че организацията е сред първенците в региона.

Обучението откри

председателката на ОО на СИБ Пепа Владимирова. Тя очерта линията на работа на председателите и касиерите на дружествата, на ревизионната комисия и нейните функции, като подчерта, че от инициативността за изпълнение на насоките, приети на годишното събрание, зависи оцеляването, развитието и усъвършенстването на местната структура. През годините тя е доказала ефективност в работата си за интеграция на хората с увреждания, за активното им включване в социалния и обществения живот на общината и не на последно място - в оказването на помощ на хората в ежедневните им трудности. Г-жа Влади-

мирова сподели още, че това не би било възможно без огромната материална и морална подкрепа на кмета на общината Лъчезар Яков и Общинската администрация. В рамките на обучението

активът на дружествата получи отговори на текущи организационни въпроси, както и разяснения по документалната част от работата.

В заключение председателят на организацията запозна присъстващите с писмо, в което УС на СИБ призовава институциите в България да инициират и приемат законодателни промени, които да осигурят нормални условия за живот и равни права на хората с увреждания и да не се допуска изпадането им под линията на бедност.

Срещата завърши с музикална програма на Вокалната група при дружеството в гр. Гулянци и обяд, осигурен от кмета на общината Лъчезар Яков. ■

НАШИЯТ ФРОНТОВАК

Казвам се Шукри Илязов Узунски. Роден съм в село Арда на 20 август през 1923 година. Израснал съм в нищета. Спал съм на папрат и възглавницата ми беше камъкът. Краката ми бяха станали на печньо - мушама. Там беше и нашата къща. От деветте деца в семейството, аз бях най-големият. Нямахме кой да гледа братята и сестрите. Баща ми беше ловджия. Той намираще места, където имаше зайци и ги трепеше. Обигравахме през гръцката граница

и донасяхме много прасета... Месото от прасетата и зайците продавахме, а кожата им бубайко ги носеше в Райково на един чилиак. Ядохме картофи, боб и качамак...

Така се отглеждахме.

Тогави ме взеха в казармата. Беше 1941 година. Бях в Смолян и оттам ме пратиха в Устово, където дадох клетва. Мина каквото мина - две години. И отново в Смолян. След месец ме взеха запас. Три години служих. Проводиха ме на турската граница в село Михалич. Зиме и лете на палатки при Дервиш могила. Бяха само окопи и бункери.

Войната беше обявена и ние от страна на германците преминахме към руснаците.

Пратиха ме в Асеновград, откъдето ни закараха в Гюешево - Кюстендилска община. Там имаше складове за оръжия и патрони...

Участвах във Втората световна война - Първа фаза - Страцинско-Куманска операция с генерал Кирил Станчев. Беше нисичък, но не и страхливец. Седяхме един до друг в окопите...

Беше 1944 година. Имаше много германци от Третия Райх - група «Е». Влязохме в Крива Паланка на 25 октомври. Взеха ни с камион - усетиха ни... Там пребиха няколко млади момчета. Сраженията продължиха при река Пчиня и град Куманово. Аз приборках реката и вляво, вляво - отидох на фронта. Не бяхме много души - от нашето село

Дядо Шукри е бил най-голямото дете на семейството.

Вече е на 94 години.

Сега - поради ампутация на ляв долен крайник на ниво бедро през 2015 г, той е освидетелстван от ТЕЛК - с 93 % загубена работоспособност с чужда помощ.

► бяха бая фронтоваци. Само един остана и сега си е в село - на 97 години

В Страцин имаше една колиба, която я обстрелваха отвсякъде . Аз бях с майка картучница, която тежеше 14 кила . Поразяваше на 25 метра в диаметър. Имаше една река и воденица. Навдигнах се и една граната ме одраска в слабините. Голяма локва кръв стана, но един войник ме измъкна на сухо. От там ме взе един човек от Гозовица, (от нашето село) и ме закара в болница близо до Куманово. А в Страцин ядохме голям огън с противотанковите оръдия...

Освободиха ме от фронта. Накрая на границата имаше едно село, там постояхме малко и ме вдигнаха в София. Сутрин свиреше духовна музика. Всички болни се скупчваха на прозорците - да гледат.

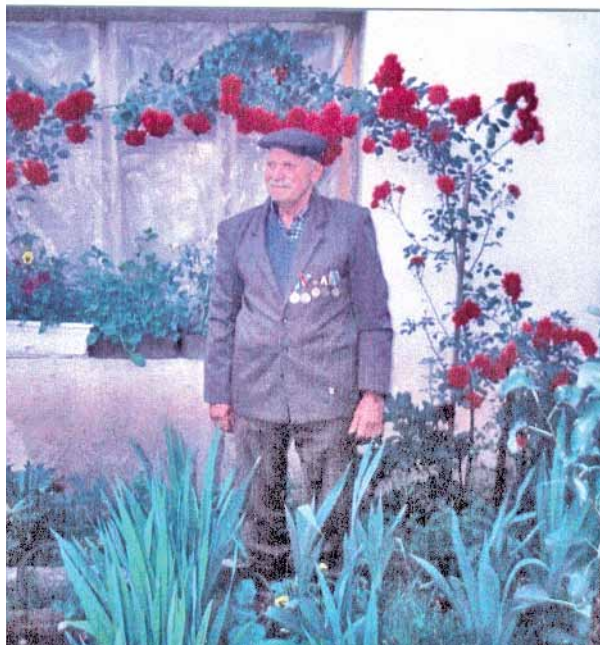
Постояхме, каквото постояхме и всички ранени ни откараха с влак в Шумен - в едно голямо училище. Навсякъде, където спирахме, хората ни посрещаха с ябълки, круши даваха ни и цигари.

Аз не пушех - давах ги на един ранен войник. Държаха ме около месец и ме върнаха в Смолян, където издадох дрехите си. Служех в 21 пехотен полк...

След казармата ме взеха за санитарен носач - пренасяхме ранените български войници. 13 години след това работех на един банцинг в нашето село, в един гатер. После отидох в Смилян, където станах цветар - допреди три години, докато ми отрязоха ногота... Дъщеря ми и зетя ме прибраха в Чепеларе.

От 1946 година - като участник във Втората световна война - на всеки 10 години ми дават по един медал. Досега са ми станали седем.

Така я карам - до ден днешен !.. Докога - нека Създателят да решава! ■

Записал Кирил КИРИЛОВ

ОБИКНАХ ТАНЯ ПРЕДИ ПЪРВАТА НИ СРЕЩА

**Мариана
ЕКЛЕСИЯ**

Любовта е дълго търпелива, пълна с благодет, любовта не завижда, не се превъзнася, не се гордее, не безчинства, не дири своето, не се сърди, на неправда не се радва, а се радва на истина; всичко извинява, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко претърпява" (I Коринтяни 13:4-7)

Дори в нашето напрегнато, материалистично време живеят хора, чиито души са скъпоценни бисери, по-ярки от краткотрайните земни богатства. Таня Иванова е от тези благородни личности. Нейната скромност и всеотдайност са качества, които не остават в сянка, защото се отличават с постоянство и търпение, присъщи на хора, превъзможнали личното его, за да служат на ближния. Нейният най-скъп ближен е съпругът ѝ Иван Иванов, който, след преживяна тежка катастрофа на 27-годишна възраст, е в инвалидна количка, има нужда от постоянни грижи и казва за Таня: „Обикнах я преди първата ни среща. Ние сме заедно, защото се обичаме, не защото се нуждаем от нейната помощ. Дори да бях здрав, пак тя щеше да бъде моята съпруга.“

Родена в Котел, завършила Икономически техникум в Сливен, Таня се завърнала в родния си град и работила като счетоводител в Горско стопанство. Още на двегодишна възраст претърпяла операция на гръбначния стълб, заради това родителите ѝ, вярващи християни, полагали за Таня постоянни щадящи грижи: да не пренася тежести, да не

► се подлага на физическо натоварване. Таня си спомня далечния знак на житейската съдба, който я свързал с Иван:

- През 1990-а година в Котел прочетох във вестник „Труд“ писмо от семейство с физически увреждания и в тежко икономическо състояние. Съдбата им ме развълнува, но не знаех как да им помогна. Написах до вестника с молба да ми изпратят адреса им, за да се свържа с тях, ала редакцията толкова се впечатлила от писмото, че го публикува заедно с моя адрес. Направих малко дарение за семейството, изпратих го, но за моя изненада получих и писмо от непознат човек с име Иван от София. Той пишеше, че след преживяна катастрофа е с тежко физическо увреждане, парализиран от гърдите надолу. Неговото писмо ме разтърси. Почувствах, като че ли съм познавала този човек цял живот - ние мислехме и разсъждавахме в един и същи дух. Бях на 19 години, а той - на 37. Макар още да не се бяхме виждали и да не се познавахме, след няколко писма се влюбих в него с цялото си сърце. Писахме си една година, без да се срещнем. Щом разбраха за нашите чувства, родителите ми се притесниха. Те знаеха, че за моето здравословно състояние не е добре да се обвързвам с човек, за когото се налагат постоянни грижи.

Но любовта е по-силна от всичко.

От 1998 г. Таня Илиева започва работа в Християнска асоциация „Нова надежда за хора с увреждания“ в София, където има възможност да бъде по-близо не само до скъпия на сърцето ѝ Иван, а и да помага на много други хора в неравностойно положение. През 2005 г. ѝ се налага още една операция на гръбначния стълб, но Таня е непоколебима. Тя вярва, че Бог я обича, винаги е с нея и през каквито и трудности да премине, Той ще довежда делата ѝ до добър край.

Иван Йорданов е завършил полувисш Институт по съобщенията със специалност радио и телевизия. Работил е в софийската телевизион-

ОБИКНАХ ТАНЯ...

на кула, бил е само на 27 години, когато през 1980 г., докато се прибира след работа, с него се случва тежък инцидент. След пътното произшествие са му счупени 5-и и 6-и шийни прешлени, от което цялото тяло се парализира необратимо. За случая той си спомня:

- Шокът беше огромен. Едва след година и половина разбрах, че няма да се възстановя. Но благодарение на всеотдайната помощ на майка ми Василка не изпадناх в тежка депресия, а търсих начини да се приспособя към новите условия, да на-

меря смисъл да живея в това състояние. Искях и аз да съм полезен с нещо на другите, а не само да им бъда в тежест. Понеже бях добър с математиката, много мои роднини и приятели ме търсеха за помощ. По-късно започнаха да ме търсят и други ученици. Така неусетно уроците по математика станаха мое призвание и нова професия. Добрите резултати от моя труд ме караха да се чувствам пълноценен човек... Помня и досега: на 15 октомври 1990-а във вестника, случайно донесен и забравен вкъщи

от приятел на баща ми, прочетох писмото на непознато 19-годишно момиче. Спонтанно му написах писмо, майка ми веднага го изпрати по пощата, а след час се питах защо го направих, дали не досаждам на девойката, много по-

млада от мен. Въпреки това тайно се надявах да ми отговори. След дни нейният отговор надхвърли всичките ми очаквания. Нещо дръпна сърцето ми по-силно, защото разбихах, че съм открил сродна душа и имаме еднакви ценности. След една година се срещнахме за

първи път, но Таня вече ми беше толкова близка, че нямах притеснения от моето състояние. С годините постепенно се опознавахме и така откривах все по-прекрасни нейни качества. Любовта ни ставаше все по-силна и е такава до днес. След всички преодолени препятствия, трудности, изпитания и взаимни доказателства за преданост, през 2012 година се оженихме и свързахме живота си пред Бог и пред хората. На сватбеното ни тържество в Банкя присъстваха родителите на Таня,

► най-близките ми роднини и много приятели от „Нова надежда за хора с увреждания“. Познавам десетки инвалиди, които след злополука са изоставени от близки и съпрузи, а ние с Таня сме щастливи, защото имаме пълноценен живот. Не казвам, че за двамата винаги всичко е лесно, но искам да насърча хората в моето състояние: мили приятели, животът не свършва, когато седнете в инвалидна количка. Вие можете да живеете пълноценно, да обичате и да бъдете обичани, да създадете семейство, да работите и да бъдете полезни на другите. Колкото невероятно да звучи, животът ви може да бъде по-щастлив и смислен от този на много здрави хора, които прекарват времето

си в търсене само на материална облага и накрая установяват, че всичко е суета и гонене на вятъра. Истинският човек е това, което е вътре в него, а не това, което се вижда.

Таня и Иван. Иван и Таня. Тя е на 46 години, той в обратен ред - на 64. Може да ги срещнете на тротоара, в метрото, на излет, на първия ред в салона на някоя църква, защото вярват в Бога и са благодарни, че Той ги е събрал, защото ги обича и се грижи за тях. Иван е много слаб, пестелив на думи, с чувство за хумор. Таня е кротка, винаги засмяна, блага, отдаваща цялото си внимание на човека до нея с думи: „Няма нищо трудно, тежко и невъзможно за този, който обича.“ ■

Елга ЖИВКОВА

РОЗА „ДАМАСЦЕНА“

*Роза красива, с листенца тъй нежни,
с капчици росни, утринно свежи,
изящна, цъфтяща на друга планета,
на Малкия принц покорила сърцето.*

*Роза ефирна расте на Земята,
древна емблема е тя на страната,
уханна, омайна, на всички позната –
роза „Дамасцена“ цъфти на Земята.*

Петко Маринов – поет, истински син на родната Твърдица и член на клуба на СИБ “Вяра, Надежда и Любов”

Радка ЗЛАТЕВА

Стана традиция в клуба на инвалида по случай големи празници да се прави курбан за здраве. Този път беше организиран на Илинден, но съчетан с тържество за Петко Маринов – един от най-известните поети на Твърдица.

На централно място в клуба бяха подредени деветте му стихосбирки. За неговото творчество говори Радка Златева. „Започва да пише стихове през 1967 г., които са публикувани във вест-

ниците „Балкански миньор“, „Твърдишки глас“ и др. Първата стихосбирка „Самотна душа“ излиза през 1994 г. После следват „Само да те има“,

„Не поглеждай назад“, „Ревност“, „Две сърца“, „Молба за прошка“, „Последен шанс“, „Вярно сърце“ и последната „Уморих се“.

През целия си живот, където и да се намира, той не забравя родното градче и хората му. Винаги иска да се знае, че градът е „под билото на стария балкан“ и е „бащино огнище най-любимо“. В едно от последните си стихотворения за Твърдица от стихосбирката „Уморих се“ – „Градът заспива“ той изразява своята загриженост за бъдещето ▶

► му и неговите хора:

*„Защо заспива моя град в тъма
когато може в светло да пребъде.
Как искам в него само ведрина
И в моите нощи обич да се сбъдва.”*

Като истински син на Твърдица, той ѝ посвещава много вълнуващи стихотворения. Петко Маринов е самобитен талант с поетична дарба. Пише за ежедневието, за обикновените делници. Носи болката и тъгата за непостигнати неща, за минали прегрешения. Любовта идва като спасение, като вечно опиянение и жив копнеж по истинност и искреност.

Поетът се вглежда в отношенията между мъжа и жената и внушава, че те са живеят на истинския живот. Посланието към любимата и читателите е:

*„Лекувах се с нестихваща любов,
която се оказа цял вълиебен,
затуй и днес и утре съм готов
да дам на теб и залъка последен.”*

Петко Маринов ненавижда лицемерието и лъжата. Оставил ни е прекрасни стихове и вярата в идващите дни. Животът му не беше лек, но той си отива от този свят щастлив като творец.”

Членовете на клуба Мария Азманова, Пенка Господинова, Минка Жабова, Иванка Матеева, Донка Азманова, Генка Влодова, Станка Калайджиева и др. прочетоха негови стихове. Присъстващите останаха доволни от това, което чува за и от този наш съгражданин.

За срещата беше поканена и дъщерята на Петко Маринов – Зорница, но тя се извини, че има неотложен ангажимент и не може да присъства..

Втората част на срещата беше отредена за курбана. Председателят на клуба Михаил Свещников благодари на всички, които дойдоха на това мило тържество, пожела здраве и все така да са активни в провеждането на всички инициативи. За вкусния курбан се погрижиха Красимир Иванов, Илчо Господинов и Михаил Свещников. Организаторите получиха много благодарности за отлично подготвената среща. ■

ОТТО BOCK BULGARIA LTD И СЪЮЗЪТ НА ИНВАЛИДИТЕ В БЪЛГАРИЯ (СИБ)

ОБЯВИХА КОНКУРС ЗА ПУБЛИКУВАН ДО МЕСЕЦ ОКТОМВРИ В СП. КУРАЖ ОЧЕРК, РАЗКАЗ, ПЪТЕПИС ИЛИ РЕПОРТАЖ, НАПИСАН ЛИЧНО ОТ ХОРА, ПРЕТЪРПЕЛИ АМПУТАЦИЯ. ЗА СЪЖАЛЕНИЕ БЯХА ИЗПРАТЕНИ САМО ДВЕ ТВОРБИ И ПОРАДИ ТАЗИ ПРИЧИНА КОНКУРСЪТ СЕ ОТМЕНЯ. НО АВТОРИТЕ ИМ ЩЕ ПОЛУЧАТ ХОНОРАР.

ПОЗИВ КЪМ БЪЛГАРИТЕ ЗА ВЪСТАНИЕ

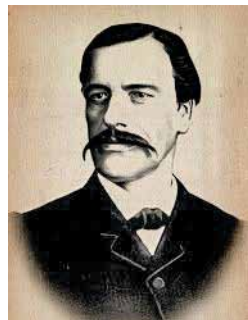
Мили братя българи!

Време дойде веке и ние да съкрушим тежкото иго на нашите мъчителни неверни турци! Що е наш живот в това безчестно робство? Не е ли всегадна тежка тягата? Коя мила добрина имаме под това люто османско владение? По-добре, братя, една сладка маломинутна за свобода смърт, а не дълговечен рабски живот под тия безчеловечни турски мъки!

Ставайте, братя, на оръжие, мало и голямо, за нашата мила свобода и независимост! Турското царство веке пропадва! Тии са вече изгубили военний дух, тии са се вдали в разслаба и разкошност, тии са осиромашели и оголяли; нямат веке сребро и злато; тяхното число сравнително с нас е ничтожно; тии не могат в една нужда да съсредоточат на едно място значително число войнства. Пример да бъде нам Ерцеговската и Черногорската война, де нищо не могат да сторят толкова време. Що стоиме, българи! За кога чакаме! Европа и цял просвещен свят са разположени да съдействуват за нашата свобода, но трябва ние да почнем и да покажем, че в нашите жили тече още старобългарска юнашка кръв и че мъчителите не са я съвсем изпили! Турци сами проповядат явно падение си и готвят се от първи удар да бягат в Азия.

Един всеобщ и силен удар ще реши нашата славна бъдущност, като разгони и изтреби мръсните кръвници мюсюлмани от нашите предели! Докога, братя, веке да търпим безчестие, грабителства, убийства и тежки угнетения от турската зверска невярност? Ето вес Балкански полуостров в огън запален. Нашите единородни и единовърни братя и съседи, храбри черногорци и сърби, сички на оръжие храборно и победоносно бият, секат и требят общия неприятел стар кръвник турчин! Може ли да бъде и за нас по-добро друго благовремие от това? Нека никой не мисли, че свобода се добива без кръв и без скъпоценна жертва! Нека никой не чака от другиго да го освободи. Нашата свобода от нас зависи! Нека всеки запише дълбоко в сърцето си за свята възторгна реч - свобода или смърт - и с пламен меч да върви в бойното поле под знамена на непобедимия български лъв; а божа всесилна десница нам ще помогне! ■

Народний войвода: **Г.С. Раковски**

Рожденото име на
Георги Стойков
Раковски е Съби
Стойков Попович.

По-късно се
преименува на Сава
Стойков Попович,
но е известен и като
Георги Раковски.
Роден е в 1821 г. в
Котел, умира на 9
октомври 1867 г. в
Букурещ

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ ЗА ДЕТСКО И МЛАДЕЖКО МЕДИЙНО ИЗКУСТВО «АРЛЕКИН» ПРОВЕЖДА СЕ ПОД ПАТРОНАЖА НА МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

Фестивалът „Арлекин“ допринася за развитието на творческите заложби на учениците в областта на киното, телевизията, журналистиката, съдържание, навигация и дизайн на уебсайтове, най-новите медии - интрнет-медиите. С възможността за представяне на собствени творби пред участниците от цялата страна и чужбина, той се явява естествен стимул за детското въображение, което чрез средствата на дигиталните медии успява да реализира различни по сложност и стилистика творби. В процеса на работа по своите произведения, учениците имат възможност да се запознаят с основите на киното и телевизията, да се научат да работят в екип сясно определени задачи, тъй като и двете изкуства изискват наличието на групова работа. Успоредно с това те развиват уменията си в областта на: изкуството, като обръщат специално внимание на композиция, цветовете и форми; българския език и спецификата на израз при екранните изкуства; английския език при изработката на субтитри за представените произведения; история и география, като извършват проучвания на исторически и географски места, събития, традиции и личности, с цел автентично и въздействащо пресъздаване на екрана; нформационните технологии при работа по постпродукцията и създаване на интернет медии.

Фестивалът „Арлекин“ се проведе от 14 до 18 юни във Варна в подкрепа на „Варна - младежка сторица 2017“ и под мотото „Светът в моите очи“ и има за цел да стимулира детската и младежка фантазия и творчество за създаване на оригинални филми /документални и игрални/, детска новела и сериал, телевизионни видео клип, предавания и репортажи: музикално предаване, спортно предаване, новинарска емисия и всички останали формати, към които децата проявяват интерес, също така Интернет медии и радиопредавания, включващи всички жанрове.

Шестият брой на Фестивала за детско и младежко медийно изкуство „Арлекин“ е вече история, но амбицията на екипа ни е да превърне фестивала в традиция, като платформа за изява на бъдещите създатели на филми, радиопредавания и интернет медии. През 2017 година имаше 713 участника от 14 страни. Бяха представени 85 филма, като 25 от тях бяха изпратени от Португалия, Франция, Индия, Грузия и Израел.

Екипът на „Арлекин“ безвъзмездно подпомага реализацията на филмите и творбите на всички млади хора с цел да се даде място за лич-

МЕЖДУНАРОДЕН ФЕСТИВАЛ...

ностна изява.

В това издание деца от гр. Сопот, гр. Шипка и българчета, живеещи в Рим, изследваха и направиха кратък описателен разказ за Иван Раев, който е откривател на лекарството за паркинсон, лечител от

тридесетте години на миналия век. Все още медицината няма различно от неговото решение за тази коварна болест. Интересна личност, но непопулярна в България. В Италия има над 100 болници, в които имат отделение, носещо неговото име. Популярността му идва от това, че е излекувал италианската кралица от паркинсон и още над 1300 човека. В Италия има издадена книга за него. Филмът на децата от Шипка е само начало на проект за правене на голям филм, който да предложим на други фестивали и медии по света. Въпреки че е само начало, проектът вече има постижение - Иван Раев бе включен в програмата послучай празника на град Шипка. На прожекцията присъства д-р Тонка Върлева - правнучка на Иван Раев. Екипът на фестивала даде награда - безплатно обучение и заснемане на филм по есе от конкурса, проведен от БНТ и МОН на тема „Вдъхновители на новото време“.

Музикалният конкурс - спектакъл „Киното - моя любов, моя песен“, даде възможност на младите музикални изпълнители да покажат своите музикални и артистични умения, изпълнявайки песни от филми или музикални. Те имаха честта да бъдат оценявани от Етиен Леви и Нели Петкова, които са част от екипа на фестивала.

От първи октомври 2017 г. ще бъде даден стартът на седмото издание на фестивала „Арлекин“. Програмата му включва набиране на идеи за сценарии, видеоклипове, репортажи, радиопредавания, сайтове. Екипът на Сдружение „Арлекин“ отново ще проведе безплатно обучение виртуално тип «видео-класна стая» на номинираните автори на идеи за сценарии и безплатни консултации на всички участници във фестивала. Наградите очакват своите победители за 2018г.!

КОСТЕНЕЦ, ДОЛНА БАНЯ, МОМИН ПРОХОД, ПЧЕЛИН - СТЕХНИТЕ УНИКАЛНИ МИНЕРАЛНИ ИЗВОРИ И БАЛНЕОЛОЖКИ ВЪЗМОЖНОСТИ СА ЦЕЛОГОДИШНИ КУРОРТИ

Щедра е природата в Костенско-Долнобанската котловина. Едно от най-големите ѝ богатства са многобройните топли и лековити минерални извори. Наредени са като огърлица в тази красива долина, наричана от ве-

ликия Вазов и от мъдрия Михайловски «кът от рая». Да, земята ни дава частица от богатството на недрата си - животворна енергия за здраве, сила и младост.

Михо ЧЕРВЕНКОВ

Водите на Костенския водопад се спускат гороломно сред скалите в дълбокия и ледено студен вир, а на два метра до него, пак в скалите, извира горещ, лековит минерален извор! - малко природно чудо. Отвесните скали,

почернели от времето, са покрити със здравец. Гледката е неповторима.

Лековитите бани във Вили Костенец са на 2 км от с. Костенец, на 9 км от гр. Костенец и на 835 метра надморска височина. Повечето пътешественици и учени именуват село Костенец Костенец баня и споменават за намиращата се в него баня с топла и лековита вода. Словенецът Венедикт Курипешич, описвайки своето пътуване през България в 1530 г., съобщава: «В сряда, на 4 януари, вървахме от Белово през две клисури и после през една дъбова гора към един топъл извор (Топлитц), наречен ►

КОСТЕНЕЦ, ДОЛНА БАНЯ, МОМИН ПРОХОД, ПЧЕЛИН ...

Костаница Баня (Костанитца Вана), където нощувахме».

Турският географ Хаджи Калфа, минал през Костенец през XVII в., пише: «Той е голям град. Наблизо се намират два топли извора, където са изгра-

дени каменни бани».

Малко по-късно бележитият турски пътешественик Евлия Челеби, също посетил Костенец, го нарича стар владишки град, а «банята е с едно малко, но хубаво кубе. Сребърните монети в тази вода пожълтяват и стават като златни».

За името на селото упоменавали Изповод, вероятно Спасова вода, т.е. Божия вода, тъй като там имало «божия» минерална вода. В едно от първите си посещения в Костенец, когато още няма баня, Иван Вазов споделя: «Чух, че една европейска компания искала да я вземе под конче-

сия. Дай боже. Инак е щета и жал такова природно съкровище да остая неоценено и непознато».

Местните хора сами запретват ръкави. Образуван е инициативен комитет, заема се и общината, събрани са 7000 лева и през

1895 г. е построена солидна баня в близост до водопада. В сп. «Родина» от 1901 г. четем:

«Буйният белоструен водопад гордо се спуска от канарата. Венец на всички хубости е топлата минерална баня. Помещението ѝ е доста добра постройка с две отделения с басейни - мъжко и женско, три тоалетни станции и едно

коридорче, предназначено да служи и като бюфет. А нашата компания се случи както трябва. Пъстра като майски букет: и чиновници, и доктори, и писатели, и търговци, и мъже, и жени, па и деца колкото щеш».

Още си спомням в петъчни, съботни и неделни дни на тумби жени с деца отиваха на баня и след час-два се връщат със светнали от доволство очи, със зачервени лица и сякаш с пречистени души.

Направен е каптаж. Дебитът на водата е 600 л/мин. и 47 градуса по Целзий. Тя е слабо минерализирана, хидрокарбонатна, сул-

► фатнонатриева, леко флуорна с малко количество радон. Помага при заболявания на опорно-двигателния апарат, на периферната нервна система и гинекологични, но също така хронични заболявания на дихателните пътища, функционални разстройства на нервната система, състояние на възстановяване след боледуване.

През 1962 г. бе вдигната голяма балнеолечебница с обзаведени бани за подводен масаж, физиотерапия, парафинолечение, кабинет за лечебна физкултура и масаж, клинична лаборатория. Построени бяха поредица от нови, съвременни почивни станции, венец на които е красавецът почивен дом «Констанция» с 300 легла, който сега е с нова балнеолечебна база, големи възможности за отдих и почивка и работи с Националния осигурителен институт. Има и други, нови балнеохотели, спа хотели и къщи за гости.

Вземлището на гр. Долна баня, на 8 км от гр. Костенец и на 650 метра надморска височина, има две групи топли извори. Градът е балнеолечебен и климатичен курорт.

Старите извори, където са баните, са в рамките на града и са свързани с предание. Било е около 1700 година. В имот на костенските чорбаджии Хаджи

Радослав и Хаджи Спас при работа, близо до запустелия минерален извор, било намерено имане - жълтици. Смятало се, че те са курбан и са предназначени за тая вода и затова направили с тях баня. И още - Хаджи Радослав поправил Пей мост в с. Костенец, каменния мост и моста при часовника (саата) в Долна баня, а Хаджи Спас направил моста на р. Марица, известен и досега като Спасов мост, в центъра на град Костенец.

При изкопните работи разкрили основи от стари строежи. С ремонти, подобрения и разширения банята съществува и сега. Около банята възниква и селището.

Минералната вода с дебит 135 л/мин. и температура 62 градуса по Целзий се използва при заболявания на опорно-двигателния апарат, периферната нервна система, жлъчно-чернодробни, гинекологични и гастроинтестинални заболявания.

Слегва

Стефан СТОЙЧЕВ

РАБОТОХОЛИЦИ ВСЕ ОЩЕ ИМА

През далечната 1968 г. Виолета Чавдарова завършва медицински колеж в Пловдив като отличник на випуска. Започва работа в катедра по патологична физиология във ВМИ Пловдив и вече 46 години е старши лаборант за кръвно-газов анализ и функционално изследване на дишането. Тази година закръгли своите 70 години и ето

какво сподели: „Невероятно бързо минава времето, все още работя в любимата си лаборатория, с която сякаш съм се сраснала. А ми предстои пенсиониране... Не мога да си представя живота без работа! Вече няма да общувам с хилядите пациенти... С някои от тях станахме добри приятели. Ще ми липсват. Но с нетърпение ще очаквам да се завърнат децата ми. Дъщерята Теодора завърши Международни бизнес отношения и работи в престижна фирма в Париж. Синът ми Людмил е ай-ти специалист във Франкфурт. Винаги е била важна за мен подкрепата от тях и от моя съпруг... Наистина не мога да си представя ежедневието си без работата! А може би е дошъл ред да обърна внимание на някои от болестите си, за които все нямах време... Но важно е да сме оптимисти и да очакваме по-добри дни. На всички пожелавам повече вяра, надежда и любов!“

(Послеслов: И авторът е един от тях!...)

С бай Васил бистрим политиката.

- А бе, хората хора станаха, а ние си останахме народни представители.

- Ама ти да не си бил в Народното събрание, бай Василе?

- Не съм бил и няма да бъда. Народните представители сме ние – земеделци, овчари, зидари, работници. Тези в Народното събрание са депутати!

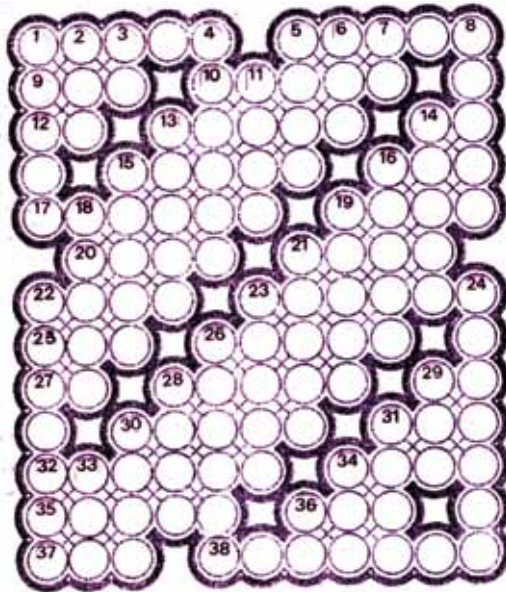

ОТГОВОРИ НА КРЪСТОСЛОВИЦАТА ОТ БР. 9

Асенов (Драгомир). 2. Едисон (Томас). 3. Аромат. 4. Тоledo. 5. Синамо. 6. „Абагар“. 7. „Реката“. 8. Анорак. 9. Атанас. 10. ИКА-РУС. 11. Новина. 12. Венера.

КРЪСТОСЛОВИЦА**Съставила Василка КИРОВА**

ВОДОРАВНО: 1.Сребро ниска проба. 5.Сръбска парична единица. 9.Събитие,момент, от който започва летоброене.10.Героиня на Д.Димов от романа „Тютюн“. 12.Норвежки математик (1842-1899). 13.Плато в Изт. Дунавска равнина. 14.Река в Зап.Сибир.15.Наш окр. град. 16.Оценка за успех в цифри. 17.Връх в Жълти дял Зап.Родопи,1241м.19.Основно положение, основна мисъл, истинността на която трябва да се докаже. 20. Монголски скотовъдец. 21.Балканска парична единица /мн.ч./. 22.Голяма хищна морска риба. 23.Водолюбиви птици от разред дъждосвирици. 25.Нечетно число. 26.Вид лирическо

стихотворение от14 стиха. 27. Река в Башкирска АССР, приток на р.Уфа. 28.Преработено растително масло,най-често ленено,което се употребява за приготвяне на блажна боя. 29.Японска мярка за течности. 30.Част от квитанция, която остава към кочана. 31.Човек под чужда власт. 32.Безцветен горящ газ, съставна част на светилния газ. 34.Най-дребната монета в Турция, 1/40 от гроша. 35.Умерен конски ход. 36. Стълб, забит край пристанище, за който се прикрепват с въже кораби. 37.Роман от полския писател К.Тетмайер Пшерва. 38. Взривни вещества.

ОТВЕСНО: 1.Монетна единица в Белгия, равна на пет белгийски франка. 2. Град в Юж.Корея. 3.Музикална нота. 4.Сол на азотната киселина. 5.Единица мярка за сила. 6.Героиня на Вики Баум.7.Стихотворение от А.Мицкевич. 8.Руска парична единица. 11.Чин,степен,достоинство. 13.Египетски политически и държавен деец (1918-1981). 14.Място сред пустинята, в което има вода, растителност и условия за живот. 15.Тънък лист от лъскав метал за украса или опаковка. 16.Султанска заповед, с която се дават някому права,привилегии. 18.Облечен в униформа слуга при дворци,богаташки семейства и др.19.Радиомеханичен токопрекъсвач. 21.Връх в Памир 7134м. 22.Старинни сребърни гръцки монети от 4 драхми. 23.Частица с целочислен спин,подчинена на статистиката на Айнщайн. 24.Линии на карта, които съединяват места с еднакво атмосферно налягане за определен интервал от време. 26.В древногрц.митология Богиня на луната. 28.Голям вързоп, голяма връзка стока. 29. Роман от Орлин Василев.30.Древногр. название на древноегип.град Васт, столица на Египет. 31.Продължително автомобилно състезание. 33.Латвийски шахматист (1936-1992). 34.Полски помещик. 36.Река в Сев.Италия, най-голяма в страната.

ноември

ПАМЕТТА НА БЪЛГАРИЯ

- 1. - 125 г. от смъртта на Иван Богоров – български енциклопедист от Възраждането, създател на първия български вестник „Български орел“ (1820–1892);

- 2. - 120 г. от рождението на Асен Разцветников – български поет, писател и преводач (1897–1951);

- 17. - 190 г. от рождението на Петко Р.Славейков – български поет, преводач, фолклорист, общественик и публицист (1827–1895).

- 16. - 110 г. от смъртта на Константин Величков – български поет, белетрист, преводач, живописец, държавен и обществен деец, един от първооснователите и организаторите на Пловдивската народна библиотека (1855–1907);